Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

137

accipiente filiũ mystice intellege. alioquin si uiuta
nrãm fragilitate sentire uolum⁹ cũ cepert habere q̃
accipit incipiet ñ habere q̃ dederit, cũ omã legis om
nipotente patre agnoscis cũ tradita legis filiũ confite
ris cui p̃ natura unus substantie iure sunt oma ppria
ñ dono p̃ grãm collata. Tradita die ñ uisibilia elemta
que ipse condidit s: ante rebelles nunc p̃ filiũ ad patre
accessũ habente. Tradita aut ñ alia sunt quãquã in
filio soli nota sunt patri nota ũ filio soli esse q̃ patris
sunt. Et nemo nouit filiũ ñ pat. a patre q̃s nouit ñ
filius a cui uoluerit filius reuelare. Et a patre intelle
gamus a ipsũ filiũ p̃ filiũ reuelari. qr qd ipse est mentis
nre lumen uerbo etiũ suo se pat declarat. Erubescat
eunomius tantã sibi notitiã patris a filii quãquã
habeant inse equalitate nature. Venite ad me omnes
q̃ laborati a oneati estis a ego reficiã uos. dd euglii
grãm inuitat saluator grauii peccator pondere op
pressos t grauissimo legis iugo subiectos. unde a
sequitur. Tollite iugũ meũ supuos a discite a me qr
mitis sũ a humilis corde. Iugũ enim xpi euglm ẽ qd
iudeos a gentiles inuitate fidei conuingit a sociat.
Dicit ihc p̃ sata sabbato. Iste gressus incarnationẽ eius
significat inthomines ẽuersantis. Sata significant
pplos. Et bene sabbato qr tunc erat uacandũ auitis
a uiei contẽplatione p̃ fide inmorandũ. Discipli aut